

עפ"ג 21038/06/14 - מדינת ישראל נגד אלירן זגורי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 21038-06-14 פרקליטות מחוז
מרכז נ' זגורי
לפני כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופט צבי ויצמן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

22 יוני 2014

המערערת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אלירן זגורי

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד גלעד ארליך ועו"ד לירון שטרית

המשיב ובא כוחו עו"ד מיכאל כרמל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב, נאשם 5 בת"פ 34409-06-13 (בית משפט השלום ברמלה) הורשע על פי הודאתו בהחזקת

כ - 50 גרם קוקאין שלא לשימוש עצמי ובסיוע לסחר בהם ונידון ל - 13 חודשי מאסר בפועל, אותם סיים לרצות לאחרונה, ל - 6 חודשי מאסר על תנאי ול - 4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ונפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים.

כמו כן הוטל עליו קנס בסך 3,500 ₪.

הערעור מכיוון כלפי קולת עונש המאסר בפועל וגובה הקנס.

המערערת טוענת כי טעה בית המשפט קמא בקביעת מתחם הענישה שבין 15 חודשים ל - 30 חודשים שכן הוא סוטה באופן קיצוני מהענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סם מסוכן וסיוע לסחר בסם מסוכן בכמות שהחזיק המשיב.

כמו כן, טוענת המערערת כי שגה בית המשפט קמא כאשר מיקם את עונשו של המשיב בגבול התחתון, ואף מתחת

עמוד 1

לאותו גבול, של מתחם הענישה שקבע שכן אין בעברו הנקי יחסית של המשיב כפי שעולה מגיליון ההרשעות הקודמות כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה שיכולה להיעשות רק משיקולי שיקום שלא קיימים לגבי המשיב.

המערערת טוענת בהודעת הערעור כי שגה בית המשפט קמא כאשר השית על המשיב עונש קל יחסית לגבי העונשים שהוטלו על הנאשמים 1 ו- 2 באותו תיק, אשר על פי הסדרי טיעון שנכרתו ביניהם לבין המערערת, נידונו, בהתאמה, ל- 11 חודשי מאסר בפועל ול- 16 חודשי מאסר בפועל.

בסיפא הודעת הערעור טוענת המערערת כי שגה בית המשפט קמא כאשר השית על המשיב קנס כספי בסך ₪ 3,500 בלבד, שכן מדובר בקנס שאינו עומד בעיקרון ההלימה והגמול ביחס לעבירות הסמים ובשים לב לכמות הסם ולטיבו.

ב"כ המשיב מתנגד להחמרה בעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב על ידי בית המשפט קמא וטוען כי העונש עולה בקנה אחד עם עונשי המאסר שהוטלו על המעורבים האחרים בשתי הפרשות נושא כתב האישום, ובמיוחד עם עונש מאסר בפועל של 34 חודשים שהוטל על הנאשם 3, שהיה מעורב באופן פעיל בשתי העסקאות נושא כתב האישום ולא רק בעסקה שבה החזיק המערער עבורו את הסם נושא מאסרו.

עוד טוען ב"כ המשיב כי עונש המאסר שהוטל על המשיב עולה בקנה אחד עם עונשי המאסר שהוטלו בהסכמת המערערת על נאשמים 1 ו- 2 שכן גם אם חלקם היה פחות מחלקו של המשיב, הרי עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם כוללים גם הפעלות של מאסרים על תנאי שחלקם חפפו את עונשי המאסר שהוטלו בגין מעורבותם בפרשיה נושא האישום הראשון.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי מתייחס לחומרה למעשיו של המשיב כאשר קבע בעמוד 155 לגזר הדין כי חלקו הוא חלק רב בשים לב לכך שהחזיק את הסמים ברכבו במועד העסקה נושא האישום השני ובכך סייע בעבירת הסחר. כמו כן הגיעו המשיב וחדד ברכבו של המשיב למקום ביצוע העבירה ביוקנעם.

עם זאת התחשב בית המשפט לקולא בכל הקשור לקביעת מתחם הענישה בכך שהמשיב לא ניהל את המשא ומתן עם הסוכן, לא קבע את מחיר הסם ולא את כמותו ולא היה אמור לקבל את התמורה עבור הסם, אותה היה אמור לקבל חדד.

בית משפט קמא ערך השוואה בין העונשים של הנאשמים 1 ו- 2 ובין עונשיהם של הנאשמים 3 ו- 5, ומצא כי עונש המאסר נושא הערעור הוא העונש ההולם את חלקו של המשיב בכל הפרשה שבגינה הורשע.

גם אם עונש המאסר לתקופה של 13 חודש, שהוטל על המשיב, כאשר עומד בפני עצמו הוא עונש קל וכך הוא המצב במיוחד כאשר הוא סוטה לקולא ממתחם הענישה כפי שקבע בית המשפט קמא מנימוק שאיננו מוצדק, הרי כאשר הוא עומד למול עונשי המאסר שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשיות נושא כתב האישום, אין לומר שהוא מצדיק התערבותה של ערכאת ערעור.

בע"פ 8187/11 פלוני נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט סולברג בסעיף 41 לפסק הדין כי "כלל הוא שערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בעונש שהטילה ערכאה דיונית, למעט במצבים חריגים אשר בהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שהעונש חורג באופן קיצוני מן המקובל בנסיבות דומות".

גם אם, כאמור, עונש המאסר למשך 13 חודש כאשר הוא עומד בפני עצמו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת כאשר

מדובר בהחזקת כמות של 50 גרם קוקאין, כפי שעולה מהפסיקה שהוצגה בפנינו על ידי ב"כ המערערת, הרי כאשר הוא עומד בהשוואה לעונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשיות אין לומר כי הוא חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה, כאשר אחד מהנימוקים הוא הצורך בשוויון בין נאשמים באותן פרשיות גם כאשר חלקם אינו זהה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי עונש המאסר שהוטל על המשיב על ידי בית המשפט קמא.

שונה המצב בכל הקשור לקנס שהוטל על המשיב על ידי בית המשפט קמא באשר הוא מצדיק התערבותה של ערכאת ערעור, שכן גם אם לא הוכח שהמשיב קיבל תמורה עבור החזקת הסם, עבור הנאשם 3, הרי הוא סייע לו להרוויח כספים על חשבון בריאותו של הזולת.

לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי הקנס שהוטל על המשיב יעמוד על סכום של 7,500 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתם וישולם בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

ניתן לקזז סכום של 5,000 ₪ מתוך הסכום שהופקד על ידי המשיב בערעור זה והיתרה בסכום של 2,500 ₪ תשולם תוך 30 יום.

ניתן והודע היום כ"ד סיוון תשע"ד, 22/06/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.

שמואל בורנשטיין, שופט

צבי ויצמן, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**